

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΣΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίον καὶ Ι. Μ. Λαμβέρτη διανθόντων.

ΝΙΠΤΟΜΑΙ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ

Δὲν ὑπάρχει εὐκολώτερον ἀλλὰ καὶ ἀνανδρότερον εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ νὰ λιποτακτῇ τις ἐκ τῆς εὐθύνης. Ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Πιλάτου, ὅστις λιποτακτῶν οὕτω ἀφῆκεν τὴν διάθεσιν τῶν σταυρωτῶν τὸν Ἰησοῦν, ἐκληρονομήσαμεν ἐν ἐπονείδιστον ρητόν του, τὸ «Νίπτομαι τὰς χεῖρας» καὶ εἰς κάθε περίστασιν, καθ' ἣν εἶναι ἀνάγκη ὑπευθύνου γνώμης, πάλης ἢ ἀγῶνος δὲν ἐντρεπόμεθα νὰ τὸ παναλαμβάνωμεν, νομίζοντες ὅτι ἐξετελέσαμεν οὕτω ἐν καθήκον πρὸς ἑαυτοὺς, ἐνῶ τὸ ὑναντίον παρέδωκεν ἀνδρῶς καὶ τοῦτο καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους καθήκοντα. Κατὰ τοὺς ἀγῶνας παντὸς εἶδους ἐπόμενον εἶναι ὁ νὰ νικήσῃ καὶ ὁ ἕτερος νὰ ἡττηθῇ. Ὅχι μόνον ὡς τοῦ νικητοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ ἡττημένου ἡ θέσις εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνωτέρα καὶ τιμιωτέρα τῆς τοῦ λιποτάκτου, ὅστις φεύγων τὸν κίνδυνον τῆς ἡττης ἐξασφαλίζει δεινότερόν τι, τὴν ἀτιμίαν αὐτῇ. Διὰ τοῦτο καὶ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι, οἱ τελειοποιήσαντες τὰ πάντα, ἀτίμους ἐθεώρουν ἐκείνους, οἳ τινες κατὰ τοὺς πολιτικούς ἀγῶνας ἀπέφυγον νὰ ἐκφράσουν γνώμην νίπτοντες τὰς χεῖρας. Ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τῶν μεγαλυτέρων μέχρι τῶν μικροτέρων τόσον συχνὰ νίπτομεν τὰς χεῖρας, προκειμένου ἐπὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων, ὥστε κανὼν κατήντησε ἡ θεωρῶμεν ὀλίγους τινὰς μόνον ὑπευθύνους διὰ τὴν κακὴν κατάστασιν αὐτῶν. Καὶ παρουσιαζόμεθα πειτα ὡς θύματα ἀνεύθυνα, ἐνῶ θύται εἴμεθα ὑπεύθυνοι, ἐνεκα τῆς ἀνοχῆς ἡμῶν ὅτε διεπράττοντο ταῦτα. Οὕτω πρό τινος ἰδρύθη παρ' ἡμῖν πρότυπον κηπάριον πρὸς καλλιεργίαν σοσιαλιστικῶν ἰδεῶν, οἱ δὲ κηπουροί, λέγοντες ὅτι οὐδεμία οὐδαμῶθεν ἐξεδηλώθη οὔτε ἀνηλικία οὔτε ἀντίδρασις, διότι πάντες καταγινόμεθα εἰς τὸ νὰ νίπτωμεν τὰς χεῖρας, ἐθεώρησαν ὅτι καὶ ἀναγκαῖον καὶ ἐθνικὸν ἐπιτελοῦσιν ἔργον! Αὐρίον ἄλλοι, θαρρυνόμενοι ἐκ τῶν καρπῶν τοῦ κηπαρίου τούτου, ὁποῖον παρήγαγεν ἐπὶ βουλευτὰς κατὰ τὰ φαινόμενα (ἐνῶ κατὰ τὴν ἀλήθειαν ἀνεδείχθησαν οὗτοι ὑπὸ τῶν περικοσμοῦντων αὐτοὺς ἐξαιρετικῶν προσόντων καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ κηπαρίου) αὐρίον λέγομεν ἄλλοι, ἐνθαρρυνόμενοι, θὰ ἰδρῦσουν κηπάρια ἀντιθρησκευτικά, πολιτιστρατιωτικά, ἀντιπατριωτικά, οἷα ὑπάρχουσι καὶ λαχοῦ. Καὶ ἡμεῖς θὰ νίπτωμεν τὰς χεῖρας. Θὰ τὰς νίπτωμεν ἐναβρυνόμενοι ὅτι ἀθῶοι ἐσμέν, ὅπως ὁ Πιλάτος, μέχρις οὗ αἱ ὕβρεις κατὰ τῆς θρησκείας τῶν ἐτέρων μας, αἱ ἥχοι τῶν ἀντιμιλιταριστικῶν κηρυγμάτων, τὰ προγράμματα τῶν ἀπατριδωνοκομοπολιτῶν ἀγκάσουν ἕκαστον μικρὸν ἢ μεγάλον, χάριν τῆς σωτηρίας του πλέον, νὰ διακόψῃ τὸ μακάριον νίψιμον τῶν χερῶν, νὰ ὑψώσῃ αὐτὰς ἀπειλητικάς, καὶ νὰ ἀποδείξῃ τὰς πραγματικὰς ἐκ τῆς καθήκον παντὸς ὑπέρτατον εἶναι τὸ ἀλαμβάνειν εὐθύναν ἐν πάσῃ ᾧρα καὶ πάσῃ περιστάσει.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω.

(Ματθαίου 25. 31—36)

Κείμενον.

Ἐῖπεν ὁ Κύριος· ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἐξωνύμων. τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ περιβάλατέ με, ἥσθενησα καὶ ἐπεσκεύασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· κύριε, πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δὲ σὲ εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιβάλομεν; πότε δὲ σὲ εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸ σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἐξωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ Διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπείνασα γὰρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ οὐ περιβάλατέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκεύασθέ με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ λέγοντες· Κύριε, πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διεκονήσαμεν σοι; τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Σημειώσεις.

«Ὁ Σωτὴρ συμπληροῖ τὴν τῶν δέκα παρθένων παραβολὴν δεικνύων ἐνταῦθα ὅτι, ὡς διὰ τὸν κόσμον μέτρον τῆς κρίσεως ἔσται ἡ πίστις, καὶ οἱ ἀπιστήσαντες κατακριθήσονται, οὕτω διὰ τοὺς πιστοὺς μέτρον τῆς κρίσεως ἔσται ἡ ἀγάπη, ἡ ἔμπρακτος πίστις, τὸ ποιεῖν κατὰ τὴν πίστιν, ὅτι δὲ περὶ πιστῶν καὶ χριστιανῶν ὁ λόγος, πρόδηλον· ὅτι τοὺς μὲν ἐκλεκτοὺς καλεῖ λαβεῖν τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῖς βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, τοῖς δ' ἐξ ἐξωνύμων μέμψεται τὴν πρὸς αὐτὸν σκληρότητα, ὅπερ καταδεικνύει ὅτι πολλοὶ ἦσαν, ὡς καὶ αὐτοὶ ὁμολογοῦσιν, ἀποκαλοῦντες αὐτὸν Κύριον.» (Δαμασκ., Ἑρμηνεία ἐκ παραλλήλου τριῶν πρώτων Εὐαγγελίων. τόμ. 3 σελ. 520.).

19. 17

πνεῦμα ὅτι μόνον ὅταν τὸ ἔθνος τοῦτο ἀνκλάβῃ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ, θὰ καταστῇ αὕτη ταχύτερον παγκόσμιος. Μόνον ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ Ἑλληνικὴ φιλοσοφία, καθόλου τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ εἰς τὰς θείας ἀληθείας αὐτοῦ τὴν προσήκουσαν διατύπωσιν καὶ ἐκφράσιν, τοὺς καταλλήλους ἐργάτας καὶ τὴν ἀρμοδίαν ὀργάνωσιν. Καὶ ὅντως τοῦτο ἐγένετο. Διὰ τοῦτο δέ, ἐπειδὴ ὁ Χριστιανισμὸς ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων περιήλθεν εἰς Ἑλληνικὰς χεῖρας, ἐνεδύθη ἑλληνικὸν ἔνδυμα καὶ ὀργανώθη κατὰ Ἑλληνικὰ πρότυπα, κατωρθώθη νὰ ἐξασκήσῃ ἐπὶ τὸν κόσμον τὰ χεῖστα τὴν μεγάλῃν του σημασίαν.

Καὶ πάλιν βραδύτερον ὅτε ἀπ' Ἀνατολῶν καὶ Μεσημβρίας οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Ἀραβες ἐφόρων νὰ καταπνίξωσι τὸν Χριστιανισμὸν καὶ τὴν ἔνδοξον κληρονομίαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, πάλιν τότε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπὸ τοὺς αἰμνήστους αὐτοκράτορας, Ἡράκλειον, Κωνσταντῖνον τὸν Πρωγωνάτον καὶ Λέοντα τὸν Ἰσαυρον, ἠγωνίσθη γενναϊότατα καὶ ἀπέκρουσε μὲν τοὺς ἐπιδρομεῖς βροβάρους, ἔσωσε δὲ τὰ εἰρημένα ἀγαθὰ διὰ τὸν κόσμον ὅλον.

Καὶ πάλιν ὅτε μετέπειτα ἡ Δύσις ἤρχισε νὰ ἐπιθυμῇ νὰ ἐξεγερθῇ ἐκ τοῦ ληθάργου τῆς ἀμαθείας, οἱ ἡμέτεροι λόγιοι ἔσπευσαν ἐκεῖσε καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν ἐξήγειραν καὶ ἐφώτισαν αὐτήν. Διότι τῆς λεγομένης Ἀναγεννήσεως τῶν γραμμάτων ἐν τῇ Δύσει προηγήθη ἡ παρ' ἡμῶν Ἀναγέννησις αὐτῶν, ὁ Φώτιος, ὁ Ψελλός, ὁ Εὐστάθιος καὶ τόσοι ἄλλοι σοφοὶ ὄντως Ἕλληνες προηγήθησαν τοῦ Λαλῆνων, ὅσοι μετέβησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἀλλαχοῦ φέροντες τὸ φῶς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιστήμης εἰς τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένους ἐκείνους λαοὺς, καὶ οὕτως ἠδυνήθησαν πάλιν νὰ φωτίσωσι καὶ εὐεργετήσωσι τὸν κόσμον.

Καὶ ὅτε τέλος δοῦλοι καὶ ταπεινοί, αὐτὸ τοῦτο νεκροὶ νομιζόμενοι, ἐπανέστησαν οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ διὰ πρωτοφανῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀγώνων ἐπέτυχον νὰ ἀπαλλάξωσι μετὰ τῆς πατρίδος ἀπὸ τοῦ βρυζατοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ, καὶ τότε διὰ τῶν πράξεων αὐτῶν τούτων ἐδίδαξαν τὸν κόσμον μεγάλην ἀλήθειαν καὶ ἀπήλλαξαν αὐτὸν ματαίων φθόνων. Καθ' ὃν δηλ. τρόπον οἱ μύριοι τοῦ Ξενοφώντος δι' αὐτοῦ καὶ μόνου ὅτι ἠδυνήθησαν νὰ ἐπανεέλθωσιν ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς Ἀσίας παρὰ τὴν θάλασσαν τῶν Περσῶν, δι' αὐτοῦ καὶ μόνου ἐδείξαν εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἡ δύναμις τοῦ μεγάλου λεγομένου βασιλέως δὲν ἦτο κατ' ἀλήθειαν μεγάλη, οὕτω δὲ κατόπιν ὁ μέγας Ἀλέξανδρος δι' ἐλαχίστης σχετικῶς δυνάμεως ἐπεχείρησε καὶ κατέβαλεν αὐτοῦς. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ ἡμέτερος ἀγὼν τοῦ 1821 ἐδείξεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι τὸ Τουρκικὸν Κράτος, ἂν καὶ ἐξετείνετο ἐπὶ τριῶν ἡπείρων καὶ εἶχεν ἀπεραντὸν ἔκτασιν, δὲν ἦτο πράγματι ἰσχυρόν, οὕτω δὲ ἔκτοτε κατέστη πεσίδηλον ὅτι ἂν σώζεται, σφ. ζεταὶ ὅχι διὰ τὰς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεις ἀλλὰ διὰ τὰς ἀντιζηλίας τῶν Χριστιανῶν. Κατὰ ταῦτα τὸ κέρδος ἡμῶν ἐκ τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου δὲν ὑπῆρξε μέγα, ἀφοῦ μόνον μικρὸν μέρος τῆς μεγάλης πατρίδος ἠλευθερώθη, τὸ διδάγμα δ' ὅμως ὅλου τοῦ κόσμου ὑπῆρξεν ἀληθῶς μέγιστον καὶ ἀνυπολόγιστον.

Ἄν δέ, ὡς εἴπομεν, τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς εὐτυχίαις καὶ ἐν ταῖς δυστυχίαις αὐτοῦ κατὰ τὰς βουλὰς τῆς Προνοίας ἐπανειλημμένως ἠδυνήθη νὰ φωτίσῃ καὶ διδάξῃ καὶ εὐεργετήσῃ τὸν κόσμον, τίς ἡμῶν δύναται νὰ ἡξούρῃ καὶ εἴπῃ τίνων ἐντολῶν τὴν ἐκτέλεσιν ἐπιφυλάσσει ἡμῖν ἀκόμη ὁ πάνσοφος Κυβερνήτης τοῦ Παντός; Τὸ καθήκον ἡμῶν δὲν εἶναι νὰ ζητῶμεν νὰ προμαντεύωμεν τὰς βουλὰς ἐκείνου, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ἐλπίζωμεν ἀδαμαντίνως ἐπ' αὐτὸν καὶ

νὰ ἐργαζώμεθα ἀδιαλείπτως τὰ καθήκοντα ἡμῶν τὸν καὶ πρὸς τὴν πατρίδα ἡμῶν, τὴν μεγάλωνμον.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἐδομάδα.

Ἡ Εὐρώπη θὰ δώσῃ λόγον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ θερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης διὰ τὴν ἀσπλαγχνον, σιανικὴν καὶ ἄνομον συμπεριφορὰν αὐτῆς πρὸς τοὺς λαόν.

Σαμουὴλ Χά

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατρίων».

- Ἡ κ. Πολυξένη Ἀξελού ἀπέστειλε τῇ Ἑταιρείᾳ ὑπὲρ δόσεως τῶν Πατρίων δρ. 5.
- Ἡ κ. Στ. Μπίττης (Ἀνδρου) δρ. 4.
- Ἡ κ. Λουκρητία Βαρβιτσιώτου (Σπάρτης) δρ. 4.
- Ἡ κ. Θ. Σόφιος (Τζιμπουτὶ) δρ. 5.
- Ἀνώνυμος ἐκτὸς λόγων, κατὰ τῶν χυδαίστων δρ. 12.60.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Σεβ. Κ. Κ.) π ο λ ι ν, Αἰδ. Ν. Χ. Πάτραις. Ἡμεῖς ἐναντίον καὶ ἄκρον σεβασμὸν ὀφείλομεν νὰ τρέφωμεν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Ὑψηλὸν καὶ σθεναρὸν ὑπερασπιστὴν Ἑλλ. δικαίων καὶ τὸν εὐθαρσὴ κήρυκα ἀληθειῶν, ὅς ἐν τούτοις ποτε εἶχεν ἀποτολήσει νὰ ἐκστομίση. Πιστεύομεν δάντω, ὅτι ἂν, λόγοι περὶ ἀρχῆς ἐπ' ἐπ' ἔρχονται τὰ χεῖρα του, μακρύτερον θὰ εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἀποσπάσῃ ἐξ αὐτῶν νῆσιν τῶν ἱστορικῶν ἀληθειῶν, ὅς πεποιοῦντο διακρίβ. Β. Δ. Παρυσίου. Δὲν θὰ λείψωμεν. —Κ. Ν. Ἰανουαρίου 1834 μετὰ δύο ἔτη θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ 80ν, ὡς οὐδὲν πρόωρος ἐστὶ ἡ σκέψις. —Χρ. Λ. Σιγγαπόρη. Β ο μ β ἄ η ν, Ἰ. Σ. Ἰκόνιον, Δ. Π. Λάρισα. Ἄντ. Ν. Κούθηρα, Β. Δ. Λαύριον, Ν. Μ. Δ. Χ. Πάρον, Σ. Φ. Μολάου, Μιχ. Π. Δηξοῦ, Δημ. Α. Πάτραις, Κ. Κ. Δίβεροπουλ, Βασ. Α. τοῦδίου, Γρ. Εὐ. Μασσαλίαν. Ε. Κ. Σμουρ. Ν. Χ. Τ. Κ α β ἄ λ λ α ν. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. Ἐθὺς οὐδὲν ὅμως ν' ἀπορῶμεν διὰ τι τινες τῶν βραδυνῶν οὐτε ἀδυσχερεστοῦμεθα οὐτε νὰ δυσχερεστοῦμεν κατηργήσαντες τὴν δικαίαν αὐτῆν ἀξίωσιν ἡμῶν καὶ ἀτελῶς ἀπομέν τὰ ζητούμενα. —Ν. Κ. Α. Χάϊρον. Τοιαύτην σταθερὰν ἐκ τῶν ὁποίων οὐδεμίαν ἔσχομεν ποτε ὑλικὴν ὑποστήριξιν. ὡς σμεν εἰς τὸ μέλλον. —Δημ. Σχολ. Β ο υ κ ἄ ν ο υ ς. Ἀσμένως ἐξετελέσθη αἰτήσις ὑμῶν καὶ θὰ ἐξακολουθοῦμεν πρὸς τὸ δυνατόν. —Ἀθ. Τ. Λάρισσαν. Μετὰ κόπου στέλνεται κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ὑμῶν. —Γ. Π. Ἀρταν. Ἀποστέλλονται τὸν ἀποστέλλονται ἀντὶ δρ. 5, ἀναγραφόμενων ὑμῶν. —Ζ. Ζ. Β ρ α ῖ λ α ν. Εἰσθε ἀδικοὶ οἵτι ποτὶς δὲν

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπαναληρθείσης κανονικῶς τῆς ἐργασίας τῶν ἐνυποθηκῶν νείων, εἰσποιοῦνται οἱ ὑποβλήντες αἰτήσεις περὶ χορηγήσεως νείων ἐπὶ ὑποθήκῃ νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Διευθυντῆς τμήματος τῆς Τραπεζῆς πρὸς ὑπόβλησιν τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας τακτοποιήσιν τῶν ἀταξιών τῶν ἤδη ὑποβληθέντων τοιούτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1911.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Δικαστικοῦ Τμήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος)